

על העסקים הפרטיים לגמרי של עסקני צמרת ההסתדרות הכללית המטיפים להידוק החגורה, לצנע ולמיתון

ביקורת, ענה: "אינני מוצא מקום לקיים שיחה, אין לי זמן!"

★★★

המחשבות המעסיקות

אף פעל פיכחן, החלה החקירה. כי מה שהעולם הזה החל מגלגל הוא שערוריה עצומה, הגוגעת לכספם של רבבות פועלים ושכירים. שערוריה זו מקופלת בשם חברת

של הלל זיידל, "שר הקרנות" של ההסתדרות, עימו קבעו פגישה רשמית. אך זיידל הראה אותם סממנים כמו האחרים: גם הוא לא רצה לדבר, לכן לאשר ידלין, יעץ, "הוא מזכיר חברת העובדים". כאילו לא ידע שידלין יאמר להם: "אין לי מה לומר לכם. תגידו לזיידל, שאם הוא ישלח לי אנשים בעניינים שלו — אשלח לו אנשים בעניינים שלי!"

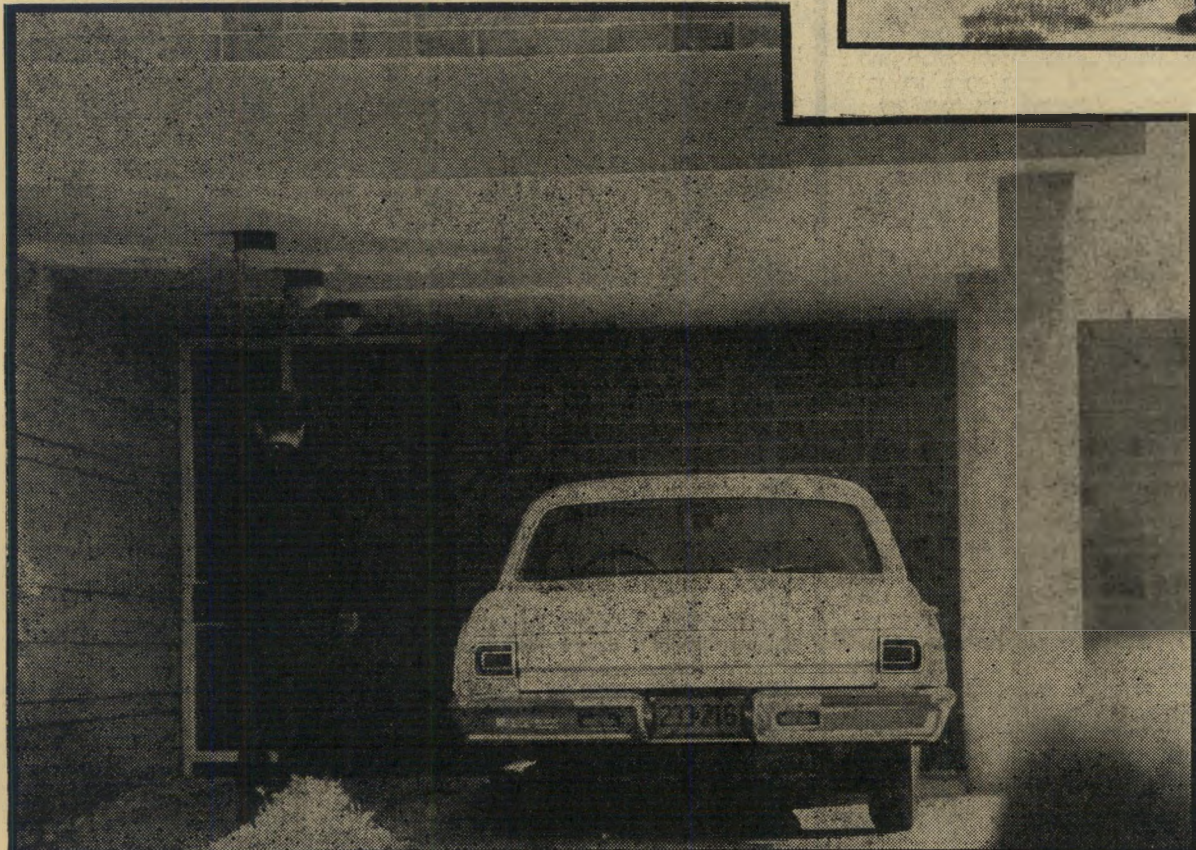

חבררים

טעפה בע"מ — אותו שם שרעיף "רק שמע עליו".

סיפורה של חברת טעפה הוא סיפור של הצלחה רבה ומסחררת. 30 אזרחים כתבו את הסיפור. כמעט כולם עובדים בכירים של חברת יכ"חק"ל ההסתדרותית-סוכנו-תית, העוסקת בעיבוד מרדסים, באריזה ו-שיחק של פרי ובתעשיית שימורים. מכיוון שהתמחו בפרדסים, החליטו ש-

מה היה מקור העצבנות התוקפנית, שי אחזה לאחרונה בצמרת ההסתדרות? תחילת הסיפור נעוצה בגילוי של העולם הזה מלפני שבועיים (העולם הזה 1541), במיסגרת חקירתו על קרנות הגמל והפנסיה ההסתדרותיות. חוקרי השבועון שוחחו עם ד"ר רעיף, הבוס העליון של גמול ההסתדרותית. הם רצו לדעת מה קשריו עם חברת טעפה בע"מ.

בעת מיתון ואבטלה הוא השברולט ה- קודם צעק על צלם וכתב העולם הזה, כשילדי השכונה צוהלים.

הרפתקתם הפרטית היתה גם היא בשטח הפרדסנות. הם התארגנו כבעלי-מניות והקימו את טעפה. המסרה המוצהרת: היסכון לעת זיקנה. בין בעלי המניות של טעפה של למצוא אנשים כמו:

- מתילדה חוריין — אשתו של יהודה חוריין, מי שהיה בעצמו מנכ"ל יכ"ח והמכהן כיום בתפקיד יו"ר מועצת המנהלים של חברת ענק זו, וכן כיו"ר החעדה המייצעת של בנק ישראל.
- איסר סיקרסקי — מנהל חשבונות ביכ"ח.
- קלרה רונגול — מזכירת יכ"ח.
- ישראל פוגל — מנהל מחלקת העיבוד של יכ"ח.
- שמעון זור — מנהל מחלקת הפרי, חבורה זו מסרה את עיבוד הפרדסים

"אין דבר כזה!" השיב אז, כשהוא מחזיר וידינו רועדות. "אני מכיר אותה רק משמוע" עה". לחוקרים היה ברור שהוא משקר. הם החליטו לברר: מדוע?

לאחר פירסום אותה כתבה בעולם הזה, הונח על שולחנו של מזכיר ההסתדרות, אהרון בקר, מכתב רשמי התובע חקירת ה- פרשה באמצעות המוסד לביקורת המוסדות המשקיים של ההסתדרות. נאמר בו: "הגילוי יים שהתפרסמו בעולם הזה מיום ה-15 למארס ובהארץ מ-23 למארס מהיבטים חקירה". כשנשאל על כך השבוע דובר ההסתדרות, השיב כי "העניין הוא טוב יודיעה". כאילו שהמוסד לביקורת של ההסתדרות הוא מוסד משפטי ממלכתי. גם הדובר הצטרף לנסייון ההתחמקות.

ואילו יעקוב ברומברג, יו"ר המוסד ל-

רד ממני!"

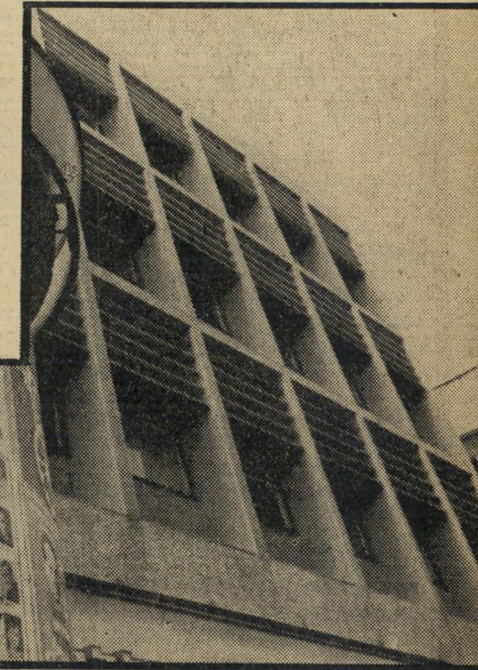
במילים אלה הש- רת הכספים של ההסתדרות מראיון עם העולם הזה. כשצולם השבוע ליד ביתו, בר נה"מגן, פרץ בצעקות ואימים על הצלם.

רד ממני!"

צעק מנחם ישישחור ל- כתב העולם הזה, בצד השני של ה- קו הטלפוני. המנהל הכליכול בבנק הפועלים טרק בכעס את השפופרת. "אני לא רוצה עתונאים!" השיב הדוקטור שלמה רעיף לאותו כתב, כעבור שעה קלה. מנהלה של חברת גמול, בעלת מאות המיל- יונים, הניח את השפופרת, כולו חימר וגרגש. אחר-כך באו עשרות תשובות דומות, כולן בטלפון, ממקומות שונים בתל-אביב: מכניין החעד-הפועל של ההסתדרות, ממשרדי יכ"חק"ל ומבתים פרטיים. גם לקציני-הבטחון של החעד-הפועל היה מה לומר. הוא הורה לאחד מאנשי-האגרוף שלו לחפש ולהביא אליו את כתב וצלם העולם הזה, שנמצאו אותה שעה בחדרו

רכב הפועל ופרשיו

גדול והחדש, הצמוד בקביעות למנחם ישישחור, כסם שדומים לו

פעולות "גמול"

חברת ההשקעות הגדולה של ההסתדרות, מתנהלות מבית זה, ברחוב מונטיפיורי בתל-אביב. פה נמצא גם משרד המנכ"ל, הדי"ר שלמה רעיף, המנהל עסקים בסכומים של מאות מיליונים של לירות.